

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่ององค์ประกอบของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำกับข้อมูล
6. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม และการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนด
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำวิจัยกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออก จำนวน 8 จังหวัด ในปีการศึกษา 2545 ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 2,138 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออก จำนวน 8 จังหวัด ในปีการศึกษา 2545 ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครชต์ และมอร์ген (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 322 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง สุ่มจากครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคตะวันออกทั้ง 8 จังหวัด โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละจังหวัด ดังรายละเอียดในตาราง 1

**ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามรายจังหวัด
ในภาคตะวันออก**

จังหวัด	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ขันทบุรี	496	75
ฉะเชิงเทรา	258	39
ชลบุรี	550	83
ตราด	221	33
นครนายก	270	41
ปราจีนบุรี	93	14
ระยอง	180	27
สระแก้ว	70	10
รวม	2,138	322

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่

1. แบบสำรวจปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนเบื้องต้นใน 3 ขั้นตอน คือปัญหา ก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาขณะทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะของแบบสำรวจเป็นคำถามปลายเปิดให้เขียนตอบ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 3 ขั้นตอน คือปัญหา ก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาขณะทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยอาศัยแนวคิดของลิกแคร์ต (Likert, 1964 อ้างถึงใน ดีวน สายยศ และยังคง สายยศ, 2531, หน้า 156-157) ซึ่งกำหนดน้ำหนักของคุณลักษณะที่ต้องการวัดไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจสำรวจนี้มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบเจียนตอบ
3. สรุปปัญหาที่ได้จากแบบสำรวจและจากการทบทวนวรรณกรรม จำแนกเป็นปัญหา ก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาขณะทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกเป็นปัญหาที่เกิด ก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 30 ข้อ ปัญหาที่เกิดขณะทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 33 ข้อ และปัญหาที่เกิดหลังการทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 29 ข้อ รวมแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 92 ข้อ
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน คือ
 - 6.1 ดร. ประเสริฐ สมพย์ธรรม ภาควิชาการบริหารการศึกษา
 - 6.2 ดร. สมศักดิ์ ลิตา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 6.3 นายอำนาจ เวียงพล ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา
 - 6.4 ดร.นวลปวีตร์ แพ้สกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 6.5 ดร.ไกวิทย์ กระจาง ผู้อำนวยการ โรงเรียนชลบุรี “สุขบุฟ”
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
8. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากการทดลองใช้มาตรวจให้คะแนนและความ เชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-coefficient) ของ cronbach (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น .99 และค่าอำนาจจำแนก .22 - .84 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 103-107)

9. จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 8 จังหวัด ในภาคตะวันออก ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้คือ

ขอหนังสือจากนักศึกษาทุกสาขาวิชา มหาวิทยาลัยบูรพา ขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออก 8 จังหวัด เพื่อแจกแบบสอบถามไปยังครุที่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

- ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน และคัดเลือกไว้เพื่อที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป
- นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของแต่ละข้อตามที่กำหนด แล้วนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยใช้หลักการตามแนวคิดของสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ (2537, หน้า 334-361) ดังนี้

2.1 วิธีองค์ประกอบหลัก (principal component) ซึ่งเป็นการหาองค์ประกอบโดยอาศัยหลักการสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรแต่ละตัวที่เหมือนกันมาสร้างเป็นสมการแบบเส้นตรง และหมุนแกน โดยใช้หลักการหมุนฉาก (orthogonal rotation) โดยให้แกนขององค์ประกอบหมุนจากตำแหน่งเดิมในถักขยะตั้งจากกันตลอดเวลาที่มีการหมุนแกน และแต่ละองค์ประกอบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย และใช้วิธีแบบหมุนแอลก (varimax) เพื่อลดตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบให้เหลือน้อยที่สุดทำให้ได้เฉพาะตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ในการรวมตัวแบบเชิงเส้นสูง

2.2 คัดเลือกตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจากค่าสัมประสิทธิ์ของคะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) จากเมตริกของการหมุนแกน เพื่อจำแนกองค์ประกอบ (rotated component matrix)

3. นำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม และการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนด

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เกณฑ์การให้คะแนนให้ตามน้ำหนักของคำตอบโดยอาศัยแนวคิดของเบสท์และ Kahn (Best & Kahn, 1993, p. 247) ดังนี้
มีปัญหามากที่สุด ให้คะแนน 5

มีปัญหามาก ให้คะแนน 4

มีปัญหาปานกลาง ให้คะแนน 3

มีปัญหาน้อย ให้คะแนน 2

มีปัญหาน้อยที่สุด ให้คะแนน 1

การแปลความหมายของคะแนนได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลของคะแนนไว้ดังนี้

(บุญชุม ศรีสะอาด และบุญสั่ง นิตแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหามาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำหรับภาษา SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows) โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หากันเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ รายค้าน และภาพรวมของปัญหา
2. วิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ตามกลุ่มของปัญหาคือ ปัญหา ก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาขณะทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยวิธี principal component analysis และหมุนแคนแบบมุมฉาก (orthogonal) ด้วยวิธี varimax เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกันเข้ามาไว้ด้วยกัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีที่มีผู้ใช้ในทางสังคมศาสตร์จำนวนมาก โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดของสุชาติ ประสีพธ์รัฐสินธุ์ (2537, หน้า 334-361) ดังนี้

- 2.1 สร้างเมตริกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด (correlation matrix) เพื่อทราบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด (รายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 115-120)

2.1 วัดความเพียงพอของการสุ่มของไคเซอร์-ไมเมเยอร์-โอลกิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy, KMO) ถ้าค่า KMO ใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลเพียงพอต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งค่าที่ดีมากคือ .90 ขึ้นไป ค่าที่ใช้ไม่ได้คือค่าที่ต่ำกว่า .50

2.3 ทดสอบบาร์ทเลท (Bartlett test) ซึ่งเป็นวิธีการลดค่าความผิดพลาดของการผันแปรให้น้อยที่สุด โดยใช้มาตราวัดบาร์ทเลท (Test of Sphericity) ถ้าค่าทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับ .05 หรือน้อยกว่า) แสดงว่าข้อคําถามต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันเพียงพอ

2.4 แยกแฟกเตอร์ (Factor extraction) เป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความคล้ายกันไว้ด้วยกันซึ่งสามารถอธิบายลักษณะร่วมกันได้

2.5 การหมุนแกน (factor rotation) เพื่อจัดกลุ่มองค์ประกอบตามคะแนนปัจจัย (factor score) ให้อยู่ในรูปที่สามารถอธิบาย หรือศึกษาความของการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัญหา การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออก ในแต่ละชั้นตอน ศึกษา ก่อน การทำวิจัยในชั้นเรียน ขณะทำวิจัยในชั้นเรียน และหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน (รายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 109-114)